27 de desembre: Sant Joan, apòstol i evangelista

Text de l'Evangeli (*Jn* 20,2-8): El primer dia de la setmana Maria la Magdalena anà molt de matí al sepulcre, quan encara era fosc, i veu la pedra treta del sepulcre. Se'n va corrent a Simó Pere i a l'altre deixeble a qui estimava Jesús, i els diu: «Han pres el Senyor del sepulcre i no sabem on l'han posat!». I sortí Pere amb l'altre deixeble, i anaren al sepulcre (...). Arribà (...) Simó Pere (...) i entrà al sepulcre i veié els llenços caiguts; i el sudari que havia estat al seu cap no caigut com els llenços, sinó a part, enrotllat en un lloc. I llavors entrà també l'altre deixeble (...), i veié i cregué».

Sant Joan, apòstol i evangelista

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)

(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui celebrem un altre membre del Col·legi Apostòlic: Joan, fill de Zebedeu, i germà de Jaume. El seu nom, típicament hebreu, significa "el Senyor ha donat la seva gràcia". Estava arranjant les xarxes a la riba del llac de Teberíades, quan Jesús el cridà. Joan forma sempre part del grup restringit que Jesucrist porta amb Ell en determinades ocasions. Autor del quart Evangeli, de tres Cartes i de l'Apocalipsi.

A l'Església de Jerusalem fou una de les "columnes". Segons la tradició, Joan és "el deixeble predilecte" que posa el cap sobre el pit del Mestre durant l'Última Cena, es troba als peus de la Creu al costat de la Mare de Jesús i és testimoni tant de la tomba buida com també de la presència del Ressuscitat. L'Església Oriental l'anomena simplement "el Teòleg" (el qui parla de les coses divines amb termes accessibles).

—Un tema característic de Joan és l'amor. Ell no fa un tractat abstracte perquè el veritable amor, per naturalesa, sempre fa referència directa a persones reals.